

54 בעלי קרקעות באיזור הבאסה בהרצליה הגישו התנגדות לתוכנית

המתנגדים לפארק דורשים לבצע מיידית איחוד וחלוקה בשטח ומציעים תוכנית בנייה חדשה לשטחים שהם רוצים לקבל באיזור

54 בעלי קרקעות באיזור הבאסה בהרצליה הגי-
שו את התנגדותם לתוכנית ביום חמישי בשבוע
שעבר שהיה היום האחרון להגשת התנגדויות
לתוכנית המתאר של האיזור בפני הוועדה המח-
זית לתכנון ובנייה תל אביב.

עו"ד עורד ישראלי, שייצג בעבר קבוצת מתנג-
דים לתוכנית הפארק ואף מייצג את קבוצת המת-
נגדים הנוכחית מסביר: "בשנת '95 העירייה יזמה
תוכנית אחת שמתייחסת ל-200 דונם בחלק הדרום
מערכי של מתחם הבאסה. בתוכנית הזאת הם קראו
לשטח הפארק שטחי אימונים וחניונים ולא קראו
לה פארק.

"בשנת '95 הגשנו התנגדות לתוכנית הזאת",
הוא אומר, "התנהלו נגדה הליכים בוועדה המח-
זית, בעתירה מנהלית בבית המשפט, במועצה
הארצית לתכנון ובנייה וכרגע בבית המשפט המ-
חוזי לעניינים מינהליים. אחרי ההחלטה במועצה
הארצית, כלומר בחודש דצמבר '98, התפרסמה
התוכנית החדשה שמתייחסת לכל הפארק של
מתחם הבאסה שמשתרע על שטח של כ-700
דונם. גם לתוכנית הזאת אנחנו מגישים התנגדו-
ות של בעלי קרקע חדשים וגם של בעלי הקרע
הקודמים מפני שהתוכנית כוללת גם את אותם
200 דונם".

לדברי המתנגדים תוכנית המתאר אושרה לה-
פקדה בחודש יולי '98 בשעה שהיה ערר נגד התוכ-
נית שהוגש למועצה הארצית לתכנון. הערר
הוכרע רק בחודש נובמבר '98. המתנגדים טוענים
שעל פי תקנון התכנון והבנייה לא היתה הוועדה
המחוזית רשאית לאשר את הפקדת תוכנית המת-
אר לפני מתן ההחלטה בערר, עובדה זו, מוסיפים
המתנגדים, מעירה שיש לבטל את התוכנית.

הערר נגע לחלק משטחי הפארק המיועד ובה-
חלטה שניתנה בו הביעה המועצה הארצית לתכנון
ובנייה את רצונה שהוועדה המקומית הרצליה
תגיע עם בעלי הקרקעות בשטח להסדר של איחוד
וחלוקה.

המתנגדים טוענים שפרסום התוכנית להתנגד-
ויות, מבלי לתת משקל להחלטת המועצה הארצית
לתכנון ובנייה, הוא דוגמה נוספת לזלזול של
הוועדה המקומית הרצליה בזכויותיהם על הקרקע
שלהם שנמצאת בשטח התוכנית. המתנגדים טוע-

נים שברור שאם לא תבוצע תוכנית של איחוד וחי-
לוקה בשטח התוכנית בימים אלה היא לא תבוצע
גם בעתיד.

על פי תוכנית המתאר יופקעו הקרקעות הנזכ-
רות בתוכנית בשלמותן מבעליהן הפרטיים ויירש-
מו על שם עיריית הרצליה. הפקעה זו, טוענים
המתנגדים, מנשלת את בעלי הקרקע מאדמתם
ופוגעת בזכות הקניין שלהם.

המתנגדים מציעים תוכנית חלופית לפיה תותר
הקמת מספר בנייני מגורים בחלק קטן משטח הפא-
רק המיועד, כשבחלק זה יקבלו בעלי המקרקעין
מכל שטח הפארק המיועד, זכויות בנייה בדרך של
איחוד וחלוקה.

על פי התוכנית החלופית יוקמו בחלקו הדרום
מזרחי של הפארק שלושה מתחמים בהם ייבנו מב-
נים למגורים כשבכל מתחם ייבנו 14 בניינים בגו-
בה ממוצע של כ-5 קומות בבניין ו-500 מ"ר בכל
קומה. 4 בניינים בכל מתחם יוצבו בצורת מניפה
כשחזיתם תהיה מדורגת ותפנה לפארק. כל מתחם
מתוכנן כמתחם סגור שכל הפעילות והתנועה ייע-
שו בתוכו בלבד תוך שהגישה למתחם תבוצע רק
מהגבול המזרחי של הפארק המיועד, מרחוב שירת
הדבורה לתוך כל אחד מהמתחמים הבנויים. לדברי
המתנגדים תנועת כלי הרכב לא תפריע לבאי
הפארק.

עוד טוענים המתנגדים שפרק הזמן שעבר
בין הרעיון להקמת הפארק להקמתו בפועל הוא
שערורייתי. רעיון הקמת הפארק נולד בתוכנית
האב של הרצליה בתחילת שנות השבעים. המתנג-
דים טוענים שהוועדה המקומית לא עשתה דבר
בכדי ליוזם תוכנית בתחום למעלה מ-26 שנים
לאחר הצגת תוכנית האב. עתה, טוענים המתנג-
דים, מתוכנן לבצע את התוכנית בתוך פרק
זמן נוסף של 20 שנה מעת האישור הסופי של
התוכנית. כלומר שעל פי התוכנית יושלם הפארק
תוך 46 שנים לאחר שהעירייה הכריזה על הק-
מתו.

המתנגדים טוענים שזו שערורייה שמאו תחילת
שנות השבעים נמצאים בעלי המקרקעין בחוסר
וודאות בנוגע לאדמתם. המתנגדים טוענים שפעור-
לה ממושכת זו אינה סבירה ומסכה להם נזק קשה
ביותר.

26/2/98 רשמי